

Brigitte Anne-Marie Bardot, actriță franceză născută în 1934, declara : *„Am fost foarte fericită, foarte bogată, foarte frumoasă, foarte adulată, foarte cunoscută și foarte nenorocită, prea adesea dezamăgită. Am avut decepții îngrozitoare. Iată de ce am ales să trăiesc retrasă și singură.”* B.B.

trăiește retrasă și singură. Dar nu-i singură de tot! E cu câinii. Din România. Apără câinii vagabonzi din România, că de apărarea celor din Franța se ocupă autoritățile franceze. Îi apără și ne trimite sfaturi în scris pe această temă. Am citit pe sighetonline câte ceva despre cum se rezolvă / s-a rezolvat problema câinilor fără stăpân:

„În Franța, atât câinii, cât și pisicile care sunt găsite pe străzi sunt adăpostite timp de 8 zile, iar dacă nimeni nu le revendică, sunt eutanasiate. Mai mult decât atât, legislația din unele zone permite chiar împușcarea acestora. Estimările neoficiale arată că, în fiecare an, în Franța, sunt uciși între 50.000 și 500.000 de câini.”

Actrița franceză nu mai e, începând din 1973, un star de cinema. S-a retras, dar e activă și azi. Negăsind pe cineva care s-o bage în seamă în Franța, a ales România ca loc de activitate, unde, din când în când, dă lecții conducătorilor noștri despre cum ar trebui să se rezolve problema câinilor care mușcă și devorează oameni prin parcuri, pe străzi. Când nu vine până în capitala patriei ca să-și vadă favoriții cu patru picioare și dinți ascuțiți, trimite scrisori, ca cea de-acum, adresată președintelui Băsescu.

„Sunt extrem de șocată să aflu că o răzbunare care nu ar trebui să existe se va abate asupra tuturor câinilor, chiar și asupra celor mai blânzi. Să condamni în acest fel o specie, așa cum prevede proiectul dumneavoastră legislativ, este total contrar legilor și uzanțelor țărilor civilizate membre ale Uniunii Europene. Decizia dumneavoastră are rezonanța unui apel sângeros, nedemn de un om politic însărcinat să ia decizii cu calm și nu pentru a câștiga voturile unei părți a opiniei publice.”

Oare de ce nu se șocheză fosta actriță de rezolvarea atât de radicală a problemei câinilor și pisicilor(!) fără stăpân în țara ei și o apucă îngrijorarea când o altă țară încearcă să găsească o rezolvare măcar acum, când Ionuț nu mai este? Deocamdată la noi nu vorbește nimeni despre pisici. Cel puțin astea nu atacă în haită...

Dar să luăm la mărunțit scrisoarea doamnei Bardot.

„Sunt extrem de șocată să aflu că o răzbunare care nu ar trebui să existe se va abate asupra tuturor câinilor, chiar și asupra celor mai blânzi.”

Cum ar pune problema dacă era ea bunica lui Ionuț? Răzbunarea de care se vorbește în scrisoarea adresată președintelui nu va fi îndreptată împotriva tuturor câinilor! Doar despre cei care stau pe străzi și prin parcuri e vorba!

În afară de asta, e imposibil de catalogat, la prima vedere, dacă un câine e agresiv sau blând. Alta e problema: niște câini blânzi, toți blânzi, dacă se adună într-o haită, acea haită e întotdeauna agresivă. Într-o colectivitate comportamentul unui câine devine altul, adică agresiv, de fiară în căutarea hranei sau apărător al teritoriului!

„Să condamni în acest fel o specie, așa cum prevede proiectul dumneavoastră legislativ, este total contrar legilor și uzanțelor țărilor civilizate membre ale Uniunii Europene.”

Îi recomand fostei actrițe să citească legislația europeană referitoare la subiect și apoi să vorbească! Eventual, dacă e nevoie, știu pe cineva care i-ar putea traduce din română în franceză ceea ce s-a publicat pe sighetonline...

„Decizia dumneavoastră are rezonanța unui apel sângeros, nedemn de un om politic însărcinat să ia decizii cu calm și nu pentru a câștiga voturile unei părți a opiniei publice.”

B.B. ar fi putut să cunoască faptul că președintele e la al doilea mandat. Mă gândesc că în vizitele făcute pe la Cotroceni n-a discutat doar despre câini cu Băsescu...Sau la altceva nu se pricepe? Deci de câștigat voturi acum nu se pune problema!

„De zeci de ani Fundația mea încearcă să amelioreze situația câinilor vagabonzi din România. Fără niciun ajutor din partea guvernanților, dar cu investiții importante, atât financiare cât și umane, rezultatele au devenit vizibile, ca la Brașov, de exemplu.”

Să fie vorba de zeci de ani, Brigitte? Să fie vreo 30, 40, poate 60?... Din câte știu lecții de comportament primim de la Europa după 1990, adică doar de 23 de ani... Unde sunt acele zeci de ani? Din câte știu, din 2001 vă deranjează o situație din altă țară (România), că în Franța totu-i perfect...Zecile de ani de care vorbește B.B sunt...cam 12 ani!...

La Brașov sunt, într-adevăr, câini mai puțini pe stradă. Flavius Bărbulescu, șeful Poliției animalelor din localitatea dată de exemplu în scrisoarea trimisă președintelui României (ce

tupeu, totuși!) spune că azi, în Brașov, mai sunt câteva sute de câini vagabonzi. Păi despre ce rezultate vizibile vorbim? Câteva sute de câini sunt un pericol iminent oricând! Singura scăpare e să nu te întâlnești cu ei...

„Ar fi aberant să punem în pericol toate eforturile întreprinse de atâtea asociații doar pentru calmarea spiritelor.”

Continuă cu sfaturile scrise doamna Bardot. Mă gândesc că, după vârstă, putea să fie ea bunica lui Ionuț. Azi ar fi avut un spirit calm? Nu prea cred...Am înțeles că pozele cu acel îngerăș desfigurat de câinii apăsători de o persoană care nu mai are ce face în țara ei nu se pot da publicității. E ușor de înțeles de ce... Dacă cineva are așa ceva, poate îi trimite câteva fostei actrițe!

În afară de asta, spiritele nu se pot calma atâta vreme cât (unele) asociații pentru protejarea câinilor le dau de mâncare pe stradă și tot pe stradă îi lasă ca să-și exerseze instinctele de vânători din când în când!

„O lege ar trebui să fie votată în curând pentru a permite realizarea într-o manieră și mai sistematică a controalelor și sterilizarea câinilor, astfel încât numărul lor să fie redus.”

Legea există... Trebuie doar aplicată...

„Există campanii de adopție care ar trebui promovate pentru ca acești câini ai străzii să aibă o șansă la integrarea în comunitate și să revină la viața de familie pe care o aveau înainte să fi fost aruncați în stradă de predecesorii dumneavoastră.”

Câți câini își imaginează Brigitte Anne-Marie Bardot că se pot adopta? De ce nu vine cu un convoi de tiruri din Franța pe care să le încarce cu ham-ham, cu escală permanentă în Franța? Ce exemplu bun ne-ar putea da...Ce lecție concretă din partea unui mare iubitor de animale (foste) domestice am putea primi...

B.B. amintește de viața de familie,

„pentru ca acești câini ai străzii să aibă o șansă la integrarea în comunitate și să revină la viața

Brigitte ne dă lecții. Cu ce drept?

Scris de Horia Picu

Vineri, 06 Septembrie 2013 15:50 - Ultima actualizare Vineri, 06 Septembrie 2013 16:30

de familie pe care o aveau înainte să fi fost aruncați în stradă de predecesorii dumneavoastră.”

Acești câini despre care amintește fosta actriță, n-au trăit niciodată în familii umane, să ne înțelegem! Strămoșii lor sunt cei care au trăit în curțile oamenilor, dar au murit demult, de bătrânețe... Acum, pe străzi și în parcuri sunt urmașii urmașilor acelora! (Aproape îmi vine să scriu replica din „Apus de soare”, dar nu cred că vrea cineva să citească și „în veacul vecilor”, cum a scris Delavrancea...)

Poate că fiecare ar trebui să-și vadă de...țara lui și de lungul nasului! Doar sfaturile marilor înțelepți ai lumii n-au teritoriu. Unul dintre ei a fost Nicolae Iorga, care spunea:

„Tăcerea are glasul ei de înțelepciune; ascult-o!”

E cel mai bine... Pour tout le monde!